«Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης· ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' ατής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης» (Εβραίους,ιβ΄:11).

Η παιδεία που επιτρέπει ο Πατέρας Θεός στη ζωή των παιδιώ ν Του, έχει σκοπό τον καθαρισμό τους από κάθε μολυσμό· της σάρκας και του πνεύματος, έτσι ώ στε να αποδειχθεί ότι είναι γνήσια και όχι νόθα παιδιά Του. Για τον λόγο αυτό, αυτή η παιδεία είναι μια ένδειξη αγάπης του Κυρίου προς το παιδί Του, σύμφωνα με το γραμμένο, 'Διότ ι όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται.'
(Εβραίους,ιβ΄:6). Στα πλαίσια αυτής της παιδείας, ο Κύριος επιτρέπει να έρθουν στη ζωή μας κάποιες δύσκολες καταστάσεις που μας θλίβουν και δοκιμάζουν τη πίστη μας, ώ στε να αυξανόμαστε στην υπομονή και να ολοκληρωνόμαστε πνευματικά (Ιακώ βου, α΄:2-4).

Όπως μας πληροφορεί το εισαγωγικό εδάφιο, αρχικά η παιδεία δεν προξενεί χαρά αλλά λύπη, ύστερα όμως αποδίδει σε αυτούς που γυμνάζονται μέσω αυτής, καρπό ειρηνικό δικαιοσύνης. Όπως τα σιτηρά, ενώ σπέρνονται το φθινόπωρο, θα περάσουν τις δύσκολες συνθήκες του χειμώ να, με βροχές, ανέμους και χιόνια, πριν ολοκληρώ σουν την καρποφορία τους το καλοκαίρι, έτσι και ο χριστιανός για να καρποφορήσει πνευματικά, πρέπει να βιώ σει αντίξοες συνθήκες που θα τον δυναμώ σουν πνευματικά και θα τον κάνουν να αποκτήσει εμπειρίες με τις οποίες θα οικοδομείται η πίστη του στον Κύριο. Βέβαια όπως προϋπόθεση για να τελεσφορήσει η καρποφορία των σιτηρώ ν είναι η καλή γη, το νερό και το φώ ς, που παρέχουν την απαραίτητη τροφή, έτσι και για να μπορέσει ο χριστιανός να αντιμετωπίσει τις αντίξοες συνθήκες και να τελεσφορήσει· η καρποφορία του, πρέπει να τρέφεται πνευματικά με τον λόγο του Κυρίου και να επικοινωνεί αδιάλειπτα με τον Τριαδικό Θεό, μέσω των δια του Αγίου Πνεύματος προσευχώ ν.Έτσι με την παρουσία του Κυρίου μέσα του και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, θα αντιμετωπίζει νικηφόρα κάθε δοκιμασία και θα απολαμβάνει μετά τον ειρηνικό καρπό της.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα ανθρώ πων του Θεού που υπέμειναν την παιδεία που επέτρεψε ο Κύριος στη ζωή τους και στη συνέχεια απόλαυσαν τον ειρηνικό καρπό που τους απέδωσε.

Πρώ το παράδειγμα αναφέρουμε αυτό του Ιωσήφ. Όπως διαβάζουμε στο βιβλίο της Γένεσης, τον Ιωσήφ τον φθόνησαν τα αδέλφια του και ενώ ήθελαν να τον θανατώ σουν, τελικά τον πούλησαν σε εμπόρους

Μαδιανίτες, οι οποίοι τον έφεραν στην Αίγυπτο και τον πούλησαν σε ένα αυλικό του Φαραώ , τον Πετεφρή. Όμως ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ και τον ευόδωνε σε ότι έκανε. Αυτό το διέκρινε ο Πετεφρής, γι' αυτό τον κατέστησε επιστάτη σε όλα όσα είχε στον οίκο του. Στη συνέχεια η γυναίκα του Πετεφρή επιθύμησε τον Ιωσήφ και τον προκαλούσε κάθε μέρα να κοιμηθεί μαζί της, αλλά εκείνος αρνιόταν λέγοντάς της ότι αυτό είναι μεγάλο κακό εναντίον του άντρα της και αμαρτία εναντίον του Θεού. Αυτή όταν διαπίστωσε ότι ο Ιωσήφ δεν ενδίδει στις ορέξεις της, τον συκοφάντησε ότι δήθεν προσπάθησε να τη βιάσει και ο Ιωσήφ κατέληξε στη φυλακή. Ο Κύριος επέχεε έλεος στον Ιωσήφ και τον ευόδωνε σε όσα έκανε, γι' αυτό βρήκε χάρη μπροστά στον αρχιδεσμοφύλακα και του ανέθεσε την ευθύνη όλων των φυλακισμένων. Στη συνέχεια ο Ιωσήφ εξήγησε τα ενύπνια που είδαν δύο αυλικοί του Φαραώ , που ήταν φυλακισμένοι μαζί του, σύμφωνα με τα οποία ο ένας θα αποκαθίστατο στη θέση του και ο άλλος θα θανατωνόταν. Τα ενύπνια επαληθεύθηκαν στην πραγματικότητα όπως εξηγήθηκαν από τον Ιωσήφ. Όταν μετά από δυο χρόνια είδε και ο Φαραώ την ίδια νύχτα δύο ενύπνια, τα οποία κανένας μέσα από το βασίλειό του δεν μπορούσε να τα εξηγήσει, τότε ο αποκατασταθείς αυλικός του σύστησε τον Ιωσήφ. Ο Φαραώ διέταξε και φέρανε τον Ιωσήφ, ο οποίος αφού τόνισε ότι την εξήγηση την δίνει όχι αυτός αλλά ο Θεός, του είπε σαν ερμηνεία των ενυπνίων, ότι θα έρθουν 7 έτη αφθονίας και 7 έτη πείνας και γι' αυτό του πρότεινε να βάλει έναν άνθρωπο φρόνιμο να διαχειριστεί τα 7 χρόνια αφθονίας, αποθηκεύοντας τις επιπλέον ποσότητες σιτηρώ ν, για να διατηρηθεί η ζωή στα χρόνια της πείνας. Ο Φαραώ διόρισε τον Ιωσήφ γι' αυτό το έργο και τον έβαλε υπεύθυνο σε όλα τα υπάρχοντα της Αιγύπτου. Τα ενύπνια επαληθεύτηκαν και έτσι ο Θεός σύστησε τον Ιωσήφ σαν διατηρητή της ζωής τόσο στην Αίγυπτο, όσο και στη γη Χαναάν που ζούσαν ο πατέρας με τα αδέλφια του και τις οικογένειές τους, τους οποίους τελικά ο Ιωσήφ μετέφερε κοντά του, στη γη Γεσέν της Αιγύπτου. Εκεί αυξήθηκαν πάρα πολύ και αποτέλεσαν τον λαό του Θεού που μετά από 400 χρόνια, ο Μωυσής οδήγησε προς τη Γη της επαγγελίας και μέσω του οποίου γεννήθηκε κατά σάρκα, ο Υιός του Θεού, Ιησούς Χριστός. Σαν συμπέρασμα λέμε ότι μπορεί ο Ιωσήφ να αδικήθηκε από τα αδέλφια του και τη γυναίκα του Πετεφρή, αλλά αυτός υπέμεινε τις ταλαιπωρίες και έμεινε πιστός στον Κύριο παρά τους δελεασμούς της αμαρτίας και παρόλο που μπήκε στη χειρότερη φυλακή, αυτό ήταν σύμφωνα με το τέλειο σχέδιο του Θεού, το

τελευταίο μέρος της δοκιμασίας, πριν του δοθεί η μεγάλη ευλογία. Οι άνθρωποι που επέτρεψε ο Κύριος να έρθουν κοντά του, αυτοί ήταν τελικά τα κατάλληλα πρόσωπα, που βοήθησαν τον Ιωσήφ, να φέρει εις πέρας αυτό που ο Κύριος σχεδίασε για ωφέλεια δική του, των οικείων του, του λαού που διοικούσε και το κυριότερο για να εκπληρωθεί η μέγιστη επαγγελία της ενανθρώ πισης του Υιού του Θεού και μόνου σωτήρα, Ιησού Χριστού.

Άλλο γραφικό παράδειγμα είναι αυτό του Ιώ β. Ο Σατανάς ζήτησε την άδεια από τον Θεό να πειράξει τον Ιώ β, με το επιχείρημα ότι ο Ιώ β σέβεται τον Θεό εξαιτίας των δώ ρων που του παρέχει και ότι αν του τα αφαιρέσει τότε θα Τον βλαστημήσει κατά πρόσωπο. Ο Θεός επέτρεψε στον διάβολο να τον δοκιμάσει και αυτός ενήργησε με τους ανθρώ πους που επηρεάζει και τις δυνάμεις που διαθέτει, ώ στε την ίδια μέρα να χάσει όλα τα ζώ α του και να θανατωθούν οι περισσότεροι δούλοι, οι γιοί και οι κόρες του. Ο Ιώ β όταν πληροφορήθηκε από τους διασωθέντες δούλους, αυτά τα γεγονότα, 'διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, και είπε, Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί• ο Κύριος έδωκε και ο Κύριος αφήρεσεν• είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον'(Ιώ β,α΄:20-23). Ο Σατανάς ζήτησε και πήρε νέα άδεια να πειράξει και την υγεία του Ιώ β, οπότε και τον πάταξε με έλκος κακό από τις πατούσες μέχρι την κορυφή του. Όμως ο Ιώ β συνέχισε να υπομένει την παιδεία του, χωρίς να αμαρτάνει. Η δοκιμασία του συνεχίστηκε με τους τρεις φίλους του, οι οποίοι ενώ αρχικά όταν τον είδαν έκλαψαν και για 7 ημερόνυχτα έμειναν μαζί του χωρίς να λένε τίποτα, στη συνέχεια του είπαν επιχειρηματολογώ ντας ότι όλα αυτά του συνέβησαν εξαιτίας των αμαρτιώ ν του. Τελικά 'έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώ β, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού• και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώ β διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον'(Ιώ β,μβ΄:20), με αποτέλεσμα ο Ιώ β να αποτελεί ένα παράδειγμα πιστού ανθρώ που που υπέμεινε την δύσκολη παιδεία που επέτρεψε ο Κύριος και μετά θέρισε τον ειρηνικό καρπό της.

Τέλος αναφέρουμε και το παράδειγμα του πρώ ην διώ κτη, αποστόλου Παύλου, στον οποίο ο Κύριος επέτρεψε μεγάλη παιδεία με θλίψεις, διωγμούς και παθήματα (Β΄ Κορινθίους, ια΄:23-33), όμως απόλαυσε τον ειρηνικό καρπό της, τόσο στον εαυτό του, όσο με τη σωτηρία πάρα πολλώ ν ψυχώ ν, γι' αυτό πλήρης Πνεύματος Αγίου μας αναφέρει: 'Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα;

Καθώ ς είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. Αλλ' εις πάντα ταύτα υπερνικώ μεν διά του αγαπήσαντος ημάς. Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημώ ν' (Ρωμαίους, η' :35-39).

Συνοψίζοντας λέμε ότι είναι προς το συμφέρον μας να υπομένουμε την παιδεία που επιτρέπει ο Κύριος στην ζωή μας, γιατί αυτή εργάζεται καρπό ο οποίος θα μείνει αιώ νια. Αμήν.